

Představení kandidátské dvojice na ombudsmany PŘF UP Olomouc

RNDr. Ivana Fellnerová, Ph.D

S Přírodovědeckou fakultou jsem spojila podstatnou část svého života. Kdysi v minulém století jsem zde vystudovala odbornou biologii. Od té doby, kromě 4 let práce v Ústavu experi-

RNDr. Rostislav Vodák, Ph.D

Na Přírodovědecké fakultě pracuji od roku 2002, což obnáší už skoro půl mého život, neboť je mi 45 let. Pokud do této doby započítám i období studia na

mentální botaniky, krátké mateřské dovolené a šestiletého pobytu v zahraničí, pracuji na Katedře zoologie PŘF. Garantuji výuku fyziologie živočichů, dále obecnou a humánní fyziologii, patofyziologii a imunologii. Měla jsem také to štěstí stát u zrodu muzea Pevnost poznání, kterému věnuji velkou část pracovního i osobního času. V tomto inspirativním prostředí mám možnost věnovat se popularizaci biologie, rozvíjet kreativitu a doslova zhmotňovat představy v obřích modelech lidského mozku, oka nebo cévy. Mohu zde uplatnit zkušenosti trenéra paměti a realizovat interaktivní přednášky pro děti, středoškoláky, seniory i širokou veřejnost.

Katedře matematické analýzy a aplikací matematiky, tak už se přes tuto půlku přehoupnu. Oborově se tedy věnuji matematice na pozici odborného asistenta. Krátce po ukončení studia mě matematika bavila hlavně po vědecké stránce, ale čím jsem starší, tím větší zálibu nacházím ve výuce a v komunikaci se studenty. Díky nim se cítím mladší, než ve skutečnosti jsem, a navíc je pozoruhodné sledovat jejich generační proměny. Mezi moje největší koníčky patří moje dvě děti a šachy. Šachy navíc učím v kroužku, kam mi chodí zejména děti ze základních škol.

Bez studentů si už život neumím představit. Jsou pro mne neustálou inspirací, udržují mne ve "funkčním stresu", brání mi zlenivět a snad i zestárnout. Pomáhají mi udržet krok s dobou a někdy dokonce najít tu správnou cestu k vlastním dětem.

Nemohu zaručit, že budu dobrou ombudsmankou, ale mohu slíbit, že se pokusím pomoci každému ze studentů, když se nám s důvěrou svěří s problémem, který ho trápí.

Je to pro mne další zajímavá výzva.

Za své dosud největší poznání považuji zjištění, že jsou v životě chvíle, kdy nejlepší, co může člověk udělat, je mlčet, a chvíle, kdy je naopak třeba mluvit. Za nejcennější vlastnost v mezilidských vztazích považuji prostou slušnost a ohleduplnost a rád bych v tomto směru napomohl k tomu, aby toto prostředí bylo standardem na naší fakultě.

